

**การพัฒนาความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา
สาขาวิชาสังคมศึกษาระดับปริญญาตรี โดยใช้รางวัลในการเสริมแรงทางบวก
Development of Undergraduate Social Studies Majoring Students'
Confidence in Speaking English Using a Reward as Positive
Reinforcement**

สุริยะ ประทุมรัตน์¹

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาประสิทธิภาพของวิธีสอนแบบให้รางวัลในการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) ศึกษาความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลังการสอนแบบให้รางวัล 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาระหว่างก่อนและหลังการเรียนโดยใช้วิธีสอนแบบให้รางวัล และ 4) ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อวิธีสอนแบบให้รางวัล แบบแผนการวิจัยที่ใช้เป็นแบบกึ่งทดลอง (Quasi-experimental research) ในลักษณะกลุ่มเดียวทดสอบก่อนเรียนและหลังการเรียน (One group pretest – posttest design) กลุ่มตัวอย่างเป็น นักศึกษาสาขาวิชาสังคมศึกษา ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ ปีการศึกษา 2556 จำนวน 39 คน ได้มาโดยวิธีสุ่มแบบง่าย (Simple random sampling) วิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วยร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบที (t-test)

ผลการศึกษารูปได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของวิธีสอนภาษาอังกฤษแบบให้รางวัล เท่ากับ 88.56/89.44 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่กำหนด
2. นักศึกษามีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ มีความกระตือรือร้นและมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีความตั้งใจเรียนและเข้าเรียนอย่างสม่ำเสมอ และมีความเชื่อมั่นในการแสดงออกในแต่ละสถานการณ์
3. นักศึกษามีคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. นักศึกษามีความพึงพอใจต่อวิธีสอนภาษาอังกฤษแบบให้รางวัลในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : การพัฒนาความมั่นใจ, ภาษาอังกฤษ, สาขาสังคมศึกษา, การเสริมแรงทางบวก

¹ อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

Abstract

The objectives of this study were: 1) to investigate efficiency of method of teaching English by giving a reward based on the criterion set at 80/80, 2) to examine the students' confidence in speaking English after the teaching by giving a reward, 3) to compare the students' achievements in learning English between before and after the treatment by teaching with giving a reward, and 4) to examine students' satisfaction with a method of teaching with giving a reward. The methodology used was quasi-experimental research with one group pretest-posttest design. The sample selected by simple random sampling was 39 undergraduate students whose major was social studies, who were enrolled in Sakon Nakhon Rajabhat University in academic year 2013. Statistics for data analysis were percentage, mean, standard deviation and t-test.

The findings can be concluded as follows:

1. The efficiency of teaching English by giving a reward was 88.56/89.4, which was higher than the criterion set at 80/80.
2. The students had confidence in speaking English, had enthusiasm and positive attitude towards learning English, had intention to learn and always attended their class, and had confidence in expression for each situation.
3. The students gained a significantly higher score of achievement in learning English after the treatment than that before the treatment at the .01 level.
4. The students were satisfied with the method of teaching English by giving a reward at the highest level.

Keywords: Development of confidence, English, Social studies major, Positive reinforcement

บทนำ

ในสังคมโลกปัจจุบัน ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่มีความสำคัญมาก การจัดการเรียนการสอนในสถาบันการศึกษาต่างมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทั้งการเขียน การอ่าน การพูด และการฟังในระดับที่พร้อมจะใช้งานในชีวิตประจำวันอย่างมีประสิทธิภาพ แต่การที่ผู้เรียนจะมีทักษะดังกล่าวได้นั้นเป็นเรื่องที่หนักใจสำหรับผู้สอนอย่างยิ่ง เนื่องจากพื้นฐานการศึกษาของผู้เรียนไม่ได้รับการพัฒนาด้านภาษาอังกฤษอย่างจริงจังมาก่อน นอกจากนี้ยังขาดครูผู้สอนที่มีความรู้และทักษะด้านการสอนภาษาอังกฤษ ขาดสื่อการสอนที่ทันสมัย ขาดเทคนิคการสอนที่จูงใจ ด้านตัวผู้เรียนมักจะเห็นว่าวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยาก มีโอกาสนำมาใช้ในชีวิตประจำวันในสังคมไทยน้อย ขาดโอกาสฝึกภาคปฏิบัตินอกห้องเรียนทั้งในครอบครัว โรงเรียน ชุมชน รวมทั้งขาดโอกาสพบปะกับชาวต่างชาติอื่นเป็นการเรียนด้วยประสบการณ์จริง ทำให้ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนน้อย ผลที่ตามมาคือไม่กล้าแสดงออก ไม่มั่นใจใน

ตัวเองในการใช้ภาษาอังกฤษ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ สิ่งเหล่านี้เป็นปัญหาที่ท้าทายผู้สอนอย่างยิ่งในการคิดค้นหาวิธีการสอนที่จูงใจผู้เรียนให้มีพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสม มีนิสัยใฝ่รู้ ใฝ่เรียน และคิดเป็น ทำเป็น

จากประสบการณ์การสอนวิชาภาษาอังกฤษและการสังเกตของผู้ศึกษา ได้พบว่า คุณภาพการเรียนเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบในตัวผู้เรียนอย่างยิ่ง เช่น ความพร้อม สติปัญญา เจตคติ และสภาพแวดล้อมอื่น ๆ ดังนั้นกระบวนการเรียนการสอนควรเริ่มที่การพัฒนาความรู้ความสามารถในวิชาภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐาน ให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษก่อน จากนั้นจึงค่อยพัฒนาไปสู่ภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ ผู้ศึกษาได้คิดค้นเทคนิคการสอนแบบเสริมแรงทางบวก หรือ เทคนิคการสอนแบบให้รางวัล (Rewards Method) เพื่อจูงใจผู้เรียน และนำมาใช้พัฒนาความมั่นใจของผู้เรียน การเสริมแรงคือการทำให้บุคคลมีความกระตือรือร้น เป็นแรงกระตุ้นให้ความถี่ของพฤติกรรมเพิ่มขึ้น ตัวเสริมแรงแบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ 1. ตัวเสริมแรงปฐมภูมิ เป็นตัวเสริมแรงด้วยคุณสมบัติของมันเองในการตอบสนองความต้องการทางชีวภาพหรือมีผลต่อผู้ได้รับโดยตรง เช่น อาหาร ความเย็น เป็นต้น 2. ตัวเสริมแรงทุติยภูมิ เป็นตัวเสริมแรงที่ต้องผ่านกระบวนการพัฒนาคุณสมบัติของการเป็นตัวเสริมแรง โดยการนำไปสัมพันธ์กับตัวเสริมแรงปฐมภูมิ เช่น เงิน รางวัล คำชมเชย เป็นต้น การเสริมแรงสามารถแบ่งได้ 2 ลักษณะ คือ การเสริมแรงทางบวก (Positive reinforcement) เป็นการให้ตัวเสริมแรงทำให้บุคคลพอใจ และการเสริมแรงทางลบ (Negative reinforcement) เป็นการนำสิ่งที่บุคคลไม่ชอบหรือไม่พอใจออกไปซึ่งจะทำให้บุคคลเกิดความพอใจ

นักวิชาการจำนวนมากศึกษาทฤษฎีการจูงใจ (Motivation Theory) เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในองค์การต่างๆ รวมถึงวงการการศึกษา ทฤษฎีการจูงใจสามารถแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้ ทฤษฎีเนื้อหาของการจูงใจ (Content Theories of Motivation) ทฤษฎีกระบวนการ (Process Theories) และ ทฤษฎีการเสริมแรง (Reinforcement Theory) (สุพานี สฤษฏีรวานิช. 2549; Daft, and Marcic. 2007)

แนวความคิดของทฤษฎีเนื้อหาของการจูงใจ (Content Theories of Motivation) อธิบายถึงความต้องการภายในของบุคคลซึ่งกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรม นอกจากนี้ยังเน้นที่ลักษณะของสิ่งจูงใจ และการค้นหาวิธีการจูงใจโดยกระตุ้นความต้องการของบุคคล

ในส่วนของทฤษฎีกระบวนการ (Process Theories) จะเน้นไปที่กระบวนการด้านความคิด ซึ่งมีผลกระทบต่อตัดสินใจเกี่ยวกับทางเลือกในการปฏิบัติของบุคคล เช่น ทฤษฎีความเสมอภาค (Equity theory) หรือทฤษฎีความเท่าเทียมกัน Adams ได้อธิบายทฤษฎีนี้ว่า บุคคลจะเปรียบเทียบปัจจัยนำเข้า (input) ของตน เช่น ประสบการณ์ ความสามารถ ความพยายาม ความรู้ และผลที่ตนได้รับจากองค์กร (outcome) เช่น การยกย่อง รางวัล การเลื่อนขั้น ขึ้นเงินเดือน และตอบแทนสิ่งอื่น ๆ กับบุคคลอื่นว่า มีความเสมอภาค เท่าเทียมกัน หรือเป็นธรรมหรือไม่ อันจะนำมาสู่แรงจูงใจในการทำงานให้สำเร็จ

สำหรับทฤษฎีการเสริมแรง Burrhus F. Skinner นักจิตวิทยาชาวอเมริกัน ได้สร้างทฤษฎีการเสริมแรง (Reinforcement Theory) หรือทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบการกระทำ โดยกล่าวว่าพฤติกรรมของบุคคลเป็นผลพวงเนื่องมาจากการมีปฏิสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมและผลกรรมซึ่งเป็นตัวเสริมแรง (reinforcer) หรือรางวัลที่จะทำให้อัตราของพฤติกรรมที่บุคคลนั้นกระทำมีอัตราเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ ซึ่งแบ่งรางวัลออกเป็น 2 ประเภท คือ รางวัล

ภายนอก (Extrinsic rewards) เป็นรางวัลที่นอกเหนือจากการทำงาน เช่น รางวัล หรือค่าตอบแทนอื่นๆ (Schermerhorn, Hunt and Osborn. 2003 : 118) เป็นผลลัพธ์ของการทำงานซึ่งมีคุณค่าเชิงบวกให้กับบุคคลในการทำงานและรางวัลภายใน (Intrinsic rewards) เป็นรางวัลซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของงาน ประกอบด้วย ความรับผิดชอบ ความพยายาม หรือเป็นผลลัพธ์ของการทำงานที่มีคุณค่าเชิงบวกซึ่งบุคคลได้รับโดยตรงจากผลลัพธ์ของการทำงาน เช่น ความรู้สึกเป็นสุขจากการปฏิบัติงานที่ท้าทายให้สำเร็จ จากทฤษฎีดังกล่าวสามารถนำมาอธิบายแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ กล่าวคือ ผู้สอนต้องจูงใจผู้เรียนด้วยเทคนิคต่าง ๆ เพื่อเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนอันจะส่งผลต่อประสิทธิภาพและความพึงพอใจของผู้เรียนตลอดจนความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน

นักวิจัยหลายท่านได้รวบรวมแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจในกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ว่า ความพึงพอใจจะทำให้ผู้เรียนทำงานหรือทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายจนบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ผู้สอนจึงต้องคำนึงถึงความพึงพอใจในการเรียน ดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอน ทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียนจึงเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อรรถชัย บุญช่วย (2544) และ ศุภสิริ โสมาเกตู (2544 : 49) ได้สรุปความหมายของความพึงพอใจว่าหมายถึง ความรู้สึกนึกคิด หรือเจตคติของบุคคลในเชิงบวกที่มีต่อการทำงานหรือการปฏิบัติกิจกรรม ดังนั้น ความพึงพอใจในการเรียน จึงหมายถึง ความรู้สึกพอใจ ชอบใจ ในการร่วมปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอน และต้องการดำเนินกิจกรรมนั้น ๆ จนบรรลุผลสำเร็จ ความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา ประกอบด้วย องค์ประกอบ 4 ด้าน คือด้านเนื้อหา ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล

เทคนิคการสอนแบบให้รางวัล (Rewards Method) เป็นการเสริมแรงเชิงบวกที่สามารถนำมาใช้พัฒนาความมั่นใจของผู้เรียนอย่างได้ผลดียิ่ง ผู้สอนจะให้รางวัลแก่ผู้เรียนที่มีผลงานการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน โดยผู้สอนจะจำลองสถานการณ์ให้เหมือนชีวิตประจำวันมากที่สุด เช่น การซื้อของ การถามการบอกทิศทาง การแนะนำตัวเอง เป็นต้น ซึ่งจะสร้างโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงให้กับผู้เรียนนอกห้องเรียนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะทำให้เกิดความมั่นใจในตนเอง ดังนั้นผู้สอนจึงต้องนำเนื้อหาที่เป็นจริงและสถานการณ์การเรียนรู้ที่สมจริงมาให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษา เช่น การทักทายผู้สอนหรือการสนทนากับผู้สอนเมื่อพบกันในสถานที่ต่าง ๆ ตามบทเรียนที่เรียนมาในชั้นเรียน การถามหรือการบอกทิศทาง การแนะนำตัวเอง เป็นต้น เมื่อผู้เรียนสามารถพูดได้ถูกต้องทั้งคำศัพท์และไวยากรณ์และเหมาะสมกับสถานการณ์จะได้รับรางวัลเป็นเงินดอลลาร์ (จำลอง) จากนั้นผู้เรียนจะนำเงินดอลลาร์นี้ไปแลกเป็นคะแนนจากผู้สอน ผู้เรียนจะเพิ่มการสนทนาภาษาอังกฤษให้มากขึ้นเพื่อสะสมเงินดอลลาร์สำหรับแลกเป็นคะแนน

ลักษณะเด่นของวิธีการสอนแบบให้รางวัล ประกอบด้วย ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่องทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน เน้นการใช้ทักษะด้านการฟัง และการพูดโต้ตอบเป็นภาษาอังกฤษกับผู้สอน เป็นการสอนตัวต่อตัว ผู้สอนสามารถชี้แนะหรือแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียนได้ง่ายทำให้ผู้เรียนไม่อายเพื่อน ผู้สอนสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการที่ผู้เรียนจะเข้ามาสนทนาด้วย ผู้เรียนมีความมั่นใจในตัวเองมากขึ้น ผู้เรียนมีความภูมิใจในความสามารถของตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษ เพราะนอกจาก

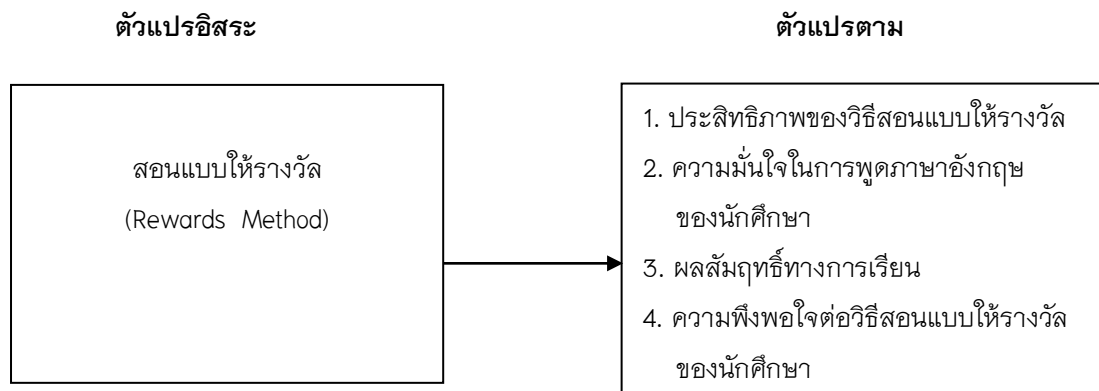
จะได้คะแนนเป็นรางวัลแล้ว ยังได้รับคำชมจากผู้สอนสำหรับการวัดผล ใช้วิธีสังเกตพฤติกรรม และมีการให้คะแนนแบบเปิดเผย

ด้วยเหตุต่าง ๆ ข้างต้น ผู้ศึกษาจึงนำแนวคิดเสริมแรงเชิงบวก (Positive Reinforcement) ของ B.F. Skinner มาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน โดยใช้เทคนิคการสอนแบบให้รางวัลเพื่อเสริมสร้างความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของวิธีสอนแบบให้รางวัลในการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. เพื่อศึกษาความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบให้รางวัล
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครระหว่างก่อนและหลังการเรียนโดยใช้วิธีสอนแบบให้รางวัล
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อวิธีสอนแบบให้รางวัลของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

กรอบแนวคิดในการศึกษา

ขั้นตอนในการดำเนินการ

- ผู้ศึกษาได้ดำเนินการศึกษาตามลำดับดังต่อไปนี้
1. สุ่มกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาสาขาวิชาสังคมศึกษาที่ลงเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
 2. กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบก่อนเรียน
 3. กลุ่มตัวอย่างเรียนภาษาอังกฤษและทำกิจกรรมในห้องเรียน โดยเก็บคะแนนจากการแลกเปลี่ยนคอลลาร์จำลองในระหว่างเรียน
 4. กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบหลังเรียน
 5. กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามความพึงพอใจต่อวิธีการสอนแบบให้รางวัล
 6. ผู้วิจัยตรวจสอบและนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ

ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ ปีการศึกษา 2556 จำนวน 850 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาสังคมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครที่ลงทะเบียนเรียน วิชาภาษาอังกฤษ ปีการศึกษา 2556 จำนวน 39 คน ได้มาโดยวิธีเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling)

เครื่องมือในการศึกษา

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย

- 1) แผนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ แบบให้รางวัล
- 2) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยวิธีการสอนแบบให้รางวัล
- 3) แบบวัดความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนด้วยวิธีสอนแบบให้รางวัล

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติดังนี้ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบที (t- test)

ผลการวิจัย

การทดลองวิธีสอนแบบให้รางวัลในวิชาภาษาอังกฤษ สรุปผลได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของการสอนแบบให้รางวัล สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดขึ้น โดยเปรียบเทียบคะแนนการทดสอบระหว่างเรียน / คะแนนการทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน เท่ากับ 88.56 / 89.44
2. นักศึกษาได้เรียนรู้อย่างต่อเนื่องจากประสบการณ์ตรง มีโอกาสปฏิบัติจริง ทำให้นักศึกษาเกิดความภาคภูมิใจในความสามารถของตนเอง มีความรู้สึกว่าตนเองประสบความสำเร็จ และมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น
3. นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบให้รางวัลสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 โดยคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 13.22 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 22.17
4. นักศึกษามีความพึงพอใจต่อวิธีสอนแบบให้รางวัลในระดับมากที่สุด คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.22

อภิปรายผล

จากผลการศึกษา ผู้ศึกษามีประเด็นการอภิปรายผลดังต่อไปนี้

1. ผลการศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพของวิธีสอนแบบให้รางวัล สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดขึ้น (80/80) โดยคะแนนการทดสอบระหว่างเรียนด้วยการสอนแบบให้รางวัล / คะแนนการทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน เท่ากับ 88.56 / 89.44 แสดงว่าการสอนแบบให้รางวัลมีประสิทธิภาพดีเพียงพอที่จะนำไปใช้

ในการเรียนการสอนทั้งระหว่างเรียน การสอนเสริม หรือทำกิจกรรมนอกห้องเรียนซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัย เรื่อง การพัฒนาชุดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวสำหรับ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ผลการวิจัยพบว่า ชุดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสารด้านการท่องเที่ยวมีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.66/88.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80

2. ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาได้เรียนรู้อย่างต่อเนื่องจากประสบการณ์ตรง มีโอกาสปฏิบัติจริง ทำให้นักศึกษาเกิดความภาคภูมิใจในความสามารถของตนเอง มีความรู้สึกว่าตนเองประสบความสำเร็จ เกิดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น มีความกระตือรือร้นและมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน ผลการวิจัยข้อนี้สอดคล้องกับทฤษฎีการเสริมแรงบวก (สุพานี สฤษฏ์วานิช. 2549 ; Daft and Marcic. 2007) แสดงให้เห็นว่าการสอนแบบให้รางวัลมีประสิทธิภาพทั้งยังพัฒนาความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาสังคมศึกษาได้

3. ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการเรียนด้วยการสอนแบบให้รางวัล สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 แสดงว่า การสอนแบบให้รางวัลได้สร้างความเชื่อมั่นให้นักศึกษา เพราะได้ฝึกปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง มีโอกาสใช้ภาษาอย่างอิสระ ไม่เกิดความกลัวหรือความวิตกกังวลที่จะพูด มีความเชื่อมั่นในตนเองในการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดออกมาเป็นคำพูดได้ จึงส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการเรียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ โสภิตา ลิ้มวัฒนาพันธ์ (2538) ซึ่งพบว่านักศึกษา กลุ่มที่ใช้เทคนิคการควบคุมตนเองและกลุ่มที่ได้รับการเสริมแรงทางบวกด้วยเบี้ยอรรถกร มีพฤติกรรมความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย ในระยะทดลองและระยะติดตามผลสูงกว่าระยะเส้นฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการสอนแบบให้รางวัลในระดับมากที่สุด คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 ที่เป็นเช่นนี้เป็นเพราะการให้รางวัลช่วยเสริมสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนกระตือรือร้นที่จะร่วมกิจกรรมเพื่อจะได้รับรางวัลซึ่งสามารถเปลี่ยนเป็นคะแนนได้ในที่สุด และมีความพยายามที่จะสะสมรางวัลให้มากขึ้น ซึ่งตรงกับคำกล่าวของ ศุภสิริ โสมเกตุ (2544 : 52) ที่ว่าในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น ความพึงพอใจเป็นสิ่งสำคัญที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนทำงานที่ได้รับมอบหมาย ทั้งยังสอดคล้องกับแนวคิดของ B.F. Skinner และแครนซุสค์ (Kranzusch) ที่ว่าผลการปฏิบัติงานที่ดีจะนำไปสู่ผลตอบแทนที่เหมาะสมซึ่งอาจเป็นได้ทั้งผลตอบแทนภายใน (Intrinsic Rewards) และผลตอบแทนภายนอก (Extrinsic Rewards)

ข้อเสนอแนะ

การจัดกิจกรรมการสอนแบบให้รางวัล ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงในบางประเด็นและข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุง

1. ควรมีการปฐมนิเทศผู้เรียนเกี่ยวกับจุดมุ่งหมาย เงื่อนไขการเข้าร่วมกิจกรรมและขั้นตอนการ

เรียนรู้ก่อนการปฏิบัติจริง โดยอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจเกี่ยวกับวิธีสอน เพื่อให้ผู้เรียนทราบถึงแนวทางในการเรียน และวางแผนวิธีการเรียนของตนเองให้เข้ากับแนวการสอน

2. ผู้สอนควรกระตุ้นและให้กำลังใจเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการร่วมทำกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ และไม่ควรวิพากษ์วิจารณ์ผู้เรียนในขณะปฏิบัติกิจกรรม ควรปล่อยให้ผู้เรียนได้ทำด้วยตนเอง เพื่อให้เกิดความมั่นใจในตนเอง

3. ผู้สอนควรเริ่มต้นสอนบทเรียนที่ง่ายก่อน เพื่อให้ผู้เรียนรู้สึกผ่อนคลายและไม่รู้สึกวิตกกังวลในเนื้อหา ทั้งนี้จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น และมีความมั่นใจยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิธีสอนแบบให้รางวัล กับกลุ่มตัวอย่างอื่นๆ เช่น นักศึกษาสาขาภาษาไทย หรือ สาขาภาษาอังกฤษ เป็นต้น

2. ควรเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนด้วยวิธีสอนแบบให้รางวัลในนักศึกษาที่มีความสามารถต่างกัน เช่น นักศึกษาที่มีความสามารถ อ่อน ปานกลาง และ เก่ง

เอกสารอ้างอิง

- ศุภลสิริ โสมาเกตู. (2544). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนและความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการเรียนรู้โดยโครงงานกับการเรียนรู้ตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. (อัครลำเนา).
- สุพานี สฤษฏีรวานิซ. (2549). พฤติกรรมองค์การสมัยใหม่: แนวคิดและทฤษฎี. กรุงเทพมหานคร : ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- โสภิตา ลิ้มวัฒนาพันธ์. (2538). การเปรียบเทียบผลของการปรับพฤติกรรมโดยใช้การควบคุมตนเองกับการเสริมแรงทางบวกด้วยเบี้ยอรรถกร ที่มีต่อการเพิ่มและการคงอยู่ของพฤติกรรมความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคบุรีรัมย์ ชั้นปีที่ 1. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (อัครลำเนา).
- อรทัย บุญช่วย. (2544). ความพึงพอใจในการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง. รายงานวิจัย ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- Daft, R. L. and Marcic, D. (2007). **Management the New Workplace**. Ohio: Thomson South-Western.
- Schermerhorn, J.R., Hunt, J.G. and Osborn, R.N. (2003). **Organizational Behavior**. 8th ed. USA: John Wiley & Sons.

Reference

- Daft, R. L. and Marcic, D. (2007). **Management the New Workplace.** : Thomson South– Western, Ohio. p.48–49.
- Boonchui, O. (2001). **Satisfaction on Science Learning of Lower Secondary School Students of The Demonstration School of Ramkhamhaeng University.** Research Report, Department of Curriculum and Instruction, Ramkhamhaeng University.
- Schermerhorn, J.R., Hunt, J.G. and Osborn, R.N. (2003). **Organizational Behavior.** 8th ed.USA: John Wiley & Sons.
- Saritwanich, S. (2006). **Behavior of Modern Organization: Concept and Theory.** Bangkok: Se– Education printing.
- Somaket, S. (2001). **Comparison of English Learning Achievement and Satisfaction of Grade 5 Primary Students Between Project Approach and Teacher Handbook Approach.** M.Ed. Thesis, Mahasarakham University.(Copy)
- Limwattanapan, S. (1995). **Result Comparison of Behavior Modification Between Self–Control and Positive Reinforcement with Token Economy Which Affect The Increase and The Persistence in Responsible Behavior in Given Assignments of Buriram Technical College Year 1 Students.** M.Sc. Thesis, Behavioral Science Research Institute, Srinakharinwirot University. (Copy)